

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Tuturor Sfinților

Evangelhia Duminicii întâi după Rusalii

(Urmarea lui Hristos)

Ev. Matei 10, 32-33; 37-38;
19, 27-30

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în Ceruri. Iar de cel care se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în Ceruri.

Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine.

Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi, oare, ce va fi? Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi, cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țărini, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și viața veșnică va moșteni. Și mulți dintâi vor fi pe urmă și cei de pe urmă vor fi întâi.

Luni, 4 iunie, Începutul Postului Sfinților Apostoli

detalii în pagina a 2-a

Prin tradiție, sărbătoarea Tuturor Sfinților ne cheamă să ne aducem aminte de cei dragi ai noștri, care nu au o zi onomastică, adică nu poartă numele unui sfânt înscris în calendarul nostru creștin ortodox.

Chiar dacă prin numele care ne-a fost dat la botez poate nu avem un sfânt ocrotitor, prin sărbătoarea de astăzi Biserica ne-a pus sub ocrotirea Tuturor Sfinților.

De aceea, considerăm îndreptățit a ne îndrepta gândul către toți cei care nu poartă nume de sfinți și, încredințându-i că Biserica Biruitoare din ceruri a adoptat pe toți cei botezați, indiferent de numele pe care îl poartă, să le adresăm tradiționala urare:

La mulți ani !

Cei ce sunteți între apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățatori, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Troparul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Sfinții Apostoli Petru și Pavel – drumul spre sfințenie

Ocotitori ai celor întemnițați, Sfinții Apostoli Petru și Pavel au pierit la Roma, din pricina iubirii lor pentru Dumnezeu. Cel mai înaintat ca vârstă dintre apostoli, Sfântul Petru, deși nestatornic și aprig la vorbă, era considerat a fi cel mai sensibil dintre toți. Iar Sfântul Pavel, cunoscut mai ales pentru epistolele sale, precum „Imnul Dragostei”, este cel care a lăsat în urmă principiul fundamental al creștinului ortodox.

Născut în secolul I în Betsaida Galileei, Sfântul Apostol Petru (pe numele iudeu Simon) era fratele Sfântului Apostol Andrei. A fost ales de Mântuitorul a fi pescar de oameni, după o pescuire minunată pe lacul Ghenizaret. Deși a propovăduit cu râvnă iubirea Domnului și dreapta credință, a împlinit și profeția cum că se va lepăda de trei ori de Hristos, când a fost prins pentru a fi răstignit. Plângând cu amar și pocăindu-se, Sfântul Petru a luat cuvântul, după Înălțarea Domnului, și l-a ales pe Matia ca apostol, în locul lui Iuda. De asemenea, prin predica ținută în ziua Cincizecimii, a convertit 3000 de oameni la Ortodoxie, aceștia primind Sfântul Botez. Propovăduind în Ierusalim, Samaria, Asia Mică și Babilon, spre finalul vieții, Sfântul Petru a ajuns la Roma, loc în care a murit răstignit pe cruce, cu capul în jos.

Născut în Tarsul Siciliei, Sfântul Pavel a fost elevul învățatului Gamaliel și lupta împotriva creștinilor. Participând la uciderea Sfântului Ștefan, i s-a arătat Mântuitorul pe calea Damascului, într-o lumină

orbitoare, spunându-i: „Saule, Saule, pentru ce mă prigonești?”. Sfântul Pavel s-a convertit în urma acestei minuni, a primit Sfântul Botez și a mers în trei călătorii misionare, scriind 14 epistole. A murit la Roma, decapitat, din porunca împăratului Nero.

Postul Sfinților Apostoli

Cunoscut la noi și sub numele de „Postul Sânpetrului”, acest post era numit în vechime „Postul Cincizecimii”, datorită darurilor Sfântului Duh, care s-au pogorât peste Sfinții Apostoli la această sărbătoare, atunci la zece zile după Înălțarea Domnului la Ceruri

Primele mărturii despre Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel le avem din secolul al IV-lea, în Constituțiile Apostolice. Mai târziu, vom găsi informații despre acest post la mai mulți sfinți părinți, între care Sfântul Atanasie cel Mare, Teodoret, episcopul Cirului și Leon cel Mare. Potrivit cercetătorilor, acest post era ținut la început numai în cercurile monahale și apoi, mai târziu, s-a extins și la credincioși.

Ca asprime, acest post este mult mai îngăduitor, cu frecvente dezlegări la untdelemn și vin, sau la pește. Denumirea de „Post al Apostolilor” face însă o directă trimitere către

misiunea creștină a credinciosului de astăzi. Prin postire, ne întărim duhovni-cește spre a zidi su-

„Dacă nu îți schimbi viața, la ce mai postesti ? Singură, schimbarea bucatelor nu ajută la nimic. ”

(Sf. Ioan Gura de Aur)

fletește, spre a converti sau a chema la pocăință pe semenii noștri. Astfel, postul este îndreptat spre responsabilizarea noastră în raport cu viața celorlalți, spre implicarea noastră în viața societății în așa fel încât, datorită postirii noastre lumea să fie mai bună.

În acest an, Postul Sfinților Apostoli începe pe data de 4 iunie și se încheie în data de 29 iunie.

Lepădarea de sine și urmarea lui Hristos

Cel ce nu își va urî sufletul său nu poate să fie ucenicul Meu”, a zis Domnul.

Tâlcuind cuvintele de mai sus ale Domnului, Marele Varsanufie grăiește: „Cum se leapădă de sine omul? Doar prin aceea că părăsește dorințele firești și urmează Domnului. De aceea și vorbește aici Domnul anume despre ceea ce este firesc, iar nu despre ceea ce este nefiresc; căci, dacă cineva are să părăsească doar cele nefirești, încă nu a părăsit pentru Dumnezeu nimic din cele ale sale, căci cele ce sunt împotriva firii nu sunt ale lui”.

Nu te lăsa învins, ci mai bine tu însuși să învingi ura prin dragoste!

Dragostea față de semeni nu se exprimă doar prin gânduri bune, ci și prin rugăciune. Rugăciunea este cea care leagă cu puternice legături, care durează punți, care împrietenește, întărește, mângâie, tămăduiește și ajută. Ea este expresia celei mai desăvârșite - dacă putem spune așa - și celei mai dezinteresate iubiri. Sfântul Maxim Mărturisitorul spune: „Nu te lăsa învins, ci mai bine tu însuși să învingi ura prin dragoste! Și așa să biruiești: rugându-te pentru fratele tău Domnului, cu deplină sinceritate!”.

Cel care cu adevărat se roagă și iubește nu poate fi acuzat, vădit ca mincinos, nici nu-și poate jigni și judeca aproapele. Dragostea îl „robește” firii sale finte și nu îl lasă pradă răutății. Preaînțeleptul Sfânt Vasile cel Mare spune: „Cel ce grăiește împotriva altuia, uneltind să îl clevească sau să îl batjocoarească în vreun fel, ponegritor se cheamă, chiar de ar fi adevărate toate cele pe care le spune”. Iar Sfântul Ioan Scărarul, cel atât de subtil, datorită discernământului său și datorită felului în care pricepea chipurile patimilor, spune acestea: „Judecarea aproapelui și ponegrirea lui se nasc din ură, fiind o boală subtilă și o săgeată groasă înfiptă în trupul dragostei”. Avva Pimen, temei al discernământului, astfel ne învață: „În ceasul când acoperim greșeala aproapelui nostru, Dumnezeu ne acoperă propria greșală”. Tot așa ne dăscălește și Avva Isaac Sirul spunând: „Întinde-ți veșmântul asupra celui ce a greșit și acoperă-l pe el; fii răbdător și nu cumva să-l disprețuiești pentru greșeala sa! Acoperă-l pe cel ce greșește! Astfel îl vei încuraja (întru cele bune) și vei fi și tu apărat prin mila lui Dumnezeu...”.

(Monahul Moise Aghioritul, Tristețea anxietății și bucuria nădejzii, Editura Sophia, 2005, pp. 26-27)

PILDE CU TĂLC

„Lucrarea” omului atunci când postește

Vorbind despre modul cum postește, un credincios, cunoscut între semeni că trăia cu adevărat Evanghelia, se destăinuia prietenilor săi:

– Acum, în post, mă ostenesc din greu. Când vine seara, cad mort de oboseală... abia apuc să mă dau odihnei.

– Dar ce lucru atât de greu vei fi având, de te epuizează în așa hal ? – întrebare prietenii săi.

– Ei, este un lucru foarte greu. În fiecare zi păzesc doi șoimi, îngrijesc doi iepuri, asupresc doi săpători, biruiesc un leu, apăr o casă de foc, curăț o fântână și vindec un bolnav.

Ascultătorii zămbiră. Credeau că omul lui Dumnezeu glumește.

– Desigur, frate, glumești cu noi, căci unde s-a mai pomenit ca cineva să îngrijească iepuri și să omoare lei. Astea-s povești!

– Nicidecum! – răspunse credinciosul. Ceea ce v-am spus e adevărat.

Ascultați: cei doi șoimi sunt ochii mei, pe care trebuie să-i păzesc toată ziua, să nu „zboare” pe acolo pe unde se rănesc inimile și se strică sufletele.

Cei doi iepuri sunt picioarele mele, de care trebuie să grijesc neîncetat să nu alerge în căile pierzării și să nu mă ducă în calea cea rea.

Cei doi săpători sunt mâinile mele, pe care trebuie să le „asupresc” neîncetat cu munca, pentru a-mi câștiga traiul vieții și a ajuta, după puterile mele, și pe cei săraci și lipsiți.

Leul, pe care trebuie să-l biruiesc, este vrăjmașul diavol care „umbă neîncetat, răcnind ca un leu și căutând să mă înghită” (I Petru 5, 8).

Focul, de care trebuie să apăr casa, este limba mea, căci „foc este limba, care aprinde case și păduri” (Iacov 3, 5). De acest foc îmi apăr mereu casa sufletului, înfrânându-mi limba, ca să nu grăiesc decât ceea ce place lui Dumnezeu.

Iar fântâna, pe care trebuie să o curăț în fiecare zi, este inima mea, care, una-două, o simt că se umple cu deșertăciune și trufie. Și trebuie să o curăț mereu de acest „nămol”, pentru ca să Se sălășuiască în ea Duhul lui Dumnezeu.

Și, în sfârșit, bolnavul pe care trebuie să-l vindec este trupul meu, este lutul acesta neputincios care, oricât de mult m-aș îngriji eu, tot se mai strecoară destulă otravă în el și trebuie să-l vindec mereu prin Trupul și Sângele Domnului, dar și prin lacrimi de căință.

Iată, fraților, acum în post, acesta este lucrul cel greu pe care îl fac în fiecare zi și îl voi face mereu, până la sfârșitul vieții, ca să dobândesc viața și odihna cea veșnică !

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sirghie, Valentin Burlacu, Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos, Mihail Afloarei, Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Raluca Negrea, Dan-Andrei Morteci, Mădălina Teliban

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Și tatăl este responsabil pentru creșterea armonioasă a copiilor

În familiile noastre, care au pierdut **temeiurile duhovniciei**, tații au încetat de mult să mai fie cei care ar trebui să fie. Totodată, a fost pierdut și sensul a ceea ce înseamnă să fii fiu cu adevărat.

Acum, sensul paternității se reduce la funcția pur fiziologică: tatăl este cel cu ajutorul căruia mama zămislește copilul... Tatăl însuși se pune în această situație. Cauza acestui foarte serios simptom al nesănătății duhovnicești a multor familii este lucrarea demonică, orientată spre slăbirea și distrugerea în oamenii contemporani a concepției despre **tată ca om cu adevărat responsabil**.

Tatăl contribuie, în mod conștient sau inconștient, la degrevarea sa de această responsabilitate, atunci când trăiește după formula: „divan, papuci, televizor”. (**Protoiereul Vladislav Sveșnikov**)

(Cum să educăm ortodox copilul: 300 de sfaturi înțelepte pentru părinți de la sfinți și mari duhovnici, traducere din limba rusă de Adrian Tănăsescu-Vlas, Editura Sophia, București, 2011, pp. 62-63)

"Ce folos este ca trupul să fie deșert de bucate, iar sufletul să-l umpli de păcate? Ce folos este a fi galbeni și ofiliți de post, iar de pizmă și ură să fim aprinși? Ce folos este a nu bea vin, dar a fi beți de veninul mâniei? Ce folos este a nu mânca cineva carne, dar cu hulele a rupe carnea fraților noștri? Ce folos este a ne opri de cele ce sunt uneori slobode, dar a face cele ce nu sunt niciodată slobode? Că Dumnezeu pe aceia îi iubește și îi cinstește, care se feresc a gândi și a face cele oprite "

Sfântul Ierarh Antim Ivireanul, Mitropolitul Țării Românești (1650 - 1716)

Program liturgic în această săptămână

◆ Duminică, 3 iunie 2018

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei

◆ Miercuri, 6 iunie 2018

08:00 Acatistul Sf. Ap. Toma

8.30 - Taina Sfintei Spovedanii

◆ Joi, 7 iunie 2018

18:00 Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

18.30 - Taina Sfintei Spovadanii

◆ Vineri, 8 iunie 2018

18:00 Slujba Sfântului Maslu

19.00 Taina Spovedaniei

◆ Sâmbătă, 9 iunie 2018

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea Sf. Ap. Toma și Sf. Ecaterina) și pomenirea morților)

Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate, pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au spovedit și au primit binecuvântare de la părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei, urmată de Taina Sfintei Spovedanii pentru cei